

هُوَ اللهُ - ای جوان رحمانی و جان جهان

انسانی، آنچه...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

ای جوان رحمانی و جان جهان انسانی، آنچه بجناب سید مرقوم نموده بودید ملاحظه افتاد و قلب یاران محظوظ گردید زیرا دلالت بر ثبوت در عبودیت جمال ایهی بود و خلوص در عبادت حضرت کبریا. بشارت هدایت روحانیان داشت و انجذاب قلوب رحمانیان. در این اوان که اهل طغیانرا شورشی و عوانان را کوششی در هر دیار دست تطاول گشودند و علم ظلم و عدوان برافراختند و بر مظلومان در هر نقطه تی هجوم نمودند. از قرار معلوم این هجوم سرایت بعموم نمود در اصفهان ولوله انداختند و در رشت زلزله افکندند. در قزوین بظلم مبین برخاستند و همچنین در جمیع آن اقلیم این حرکت از شدت حسد صادر و این غبار از اشتداد عواصف بغضا مرتفع. با وجود آنکه کل میدانند که یاران مظلوم آفاقند و خیرخواه عموم احزاب راه راستی پویند و با کل محبت و دوستی جویند از هستی خویش بیزارند و سرمست کأس محبت پروردگار. صادقند و ثابت شارقند و باهر ناطقند و ماهر. معین هر ضعیفند و پناه هر مستجیر. ملجأ فقیرانند و مأمّن خائفان درمان هر دردمندند و مرهم زخم هر مستمند با جمیع طوائفی تندخو و جنگجو طالب صلح اکبرند و با تمام احزاب معارض ساکن و صامت و مهر پرور.

ولی شما از تطاول اعداء محزون نگردید و مغموم نشوید نور محبت ظلمت عداوت را عنقریب متلاشی نماید و پرتو شمس حقیقت این شب دیجور را متواری کند. این دوستی آسمانی و راستی یاران الهی سبب راحت و آسایش عالم انسانی گردد. احزاب متحاربه مصالحه نمایند و اقوام متباغضه متحابه گردند. امم

ORIGINAL

AUDIO

متعاضیه متوالیه شوند و ملل متهاجمه متعانقه گردند. اینست عزّت ابدیه در عالم انسانی و اینست نورانیت
کلیّه در جهان رحمانی. باری مطمئن بعنایت دلبر ابری باش که منظور نظر عنایتی و ملحوظ عین رعایتی
و محفوظ در کھف حفظ و حمایتی و علیک التّحیّة و الثّناء ع

